

1. vydání (Leden – Březen 2018)

Čtvrtletní zpravodaj

Autor: Klienti DSR

Vzpomínka na T. G. Masaryka očima klienta DSR

T. G. Masaryk se narodil v Hodoníně 7. 3. 1850 jako prvorozený syn v chudé rodině. Jeho otec byl Josef Masaryk a matka Terezie Masaryková rozená Kropáčková, ke které měl úzký vztah.

Do nižší reálky jej rodiče poslali až po přímluvě místního děkana. Přišla však dlouholetá odmlka, kdy byl jako učedník na kovárně v Čejči. Nakonec se dostává do německého gymnázia v Brně. Vynikající prospěch mu umožnil získat stipendium a také sehnal výhodné místo vychovatele v rodině policejního ředitele A. Le Monniera. Došlo ale ke konfliktu s vedením gymnázia, protože se odmítl účastnit povinné zpovědi a tak byl z ústavu vyloučen. Naštěstí jeho příznivec Le Monnier byl přeložen do Vídně a tak Masaryk odjíždí s ním.

Ve Vídni studuje na Akademickém gymnáziu. Mimo studium se také intenzivně věnuje jazykům

a filozofii. V roce 1876 udělal maturitu a zapisuje se na filozofickou fakultu ve Vídni, kde v roce 1876 ukončuje studium a odjíždí na cesty po Itálii a Německu, kde v Lipsku je 1. rok na univerzitě.

V roce 1877 na studiích v Lipsku poznal svou budoucí manželku, dceru bohatého podnikatele. V Americe pak 15. 3. 1878 uzavírají sňatek a narodily se jim tři děti, dcera Alice a synové Herbert a Jan. Masaryk si však musí zajistit existenci. Jako nejschůdnější se mu zdá být získání docentury, kterou zakončí podáním habilitace zabývající tématem prostituce. V roce 1882, když došlo k rozdělení univerzity na českou a německou zde přijímá místo. V roce 1883 ověřování pravosti *“Rukopisů zelenohorského a královédvorského”*, kdy prokázal, že jde o padělky. To mu také vyneslo ztrátu důvěry.

V roce 1891 vstupuje za mladočechy do říšské rady a vydává řadu spisů. V roce 1897 je jmenován profesorem. Zabývá se také problémem rituální vraždy, kterou měl spáchat žid Hilsner, kdy Masaryk prokazuje jeho nevinu. Za to si vysloužil posměch a stane se terčem protižidovské kampaně.

V době vypuknutí 1. světové války odjíždí Masaryk do exilu, aby proti Rakousko-Uhersku bojoval v zahraničí. V Paříži se setkává s Benešem a Štefáníkem. Po celou dobu války nesl na sobě největší odpovědnost za budoucnost českého a slovenského národa. Při jednání v roce 1916 (Anglie), 1917-1918 (Rusko) a posléze v Americe až po podepsání Pittsburské dohody a Washingtonské deklarace se mu podařilo získat podporu amerického prezidenta Woodrowa Wilsona. Po této usilovné práci ho v jeho nepřítomnosti *“Revoluční Národní shromáždění”* zvolilo prezidentem.

Dne 21. 12. 1918 se Masaryk vrátil triumfálně do Prahy a následující den pronesl na Hradě své první poselství k Národnímu shromáždění se slovným citátem: *“Vláda věcí Tvých k Tobě zase se obrací, ó lide český”*. Vznikl nový stát, ale také zachoval Slovensko a Podkarpatskou Rus a lid český v něm však mluvil nejen česky, ale i slovensky, rusínsky, polsky, maďarsky a hlavně německy.

Podmínky pro vznik ČSR byly mimořádně příznivé – Německo bylo poraženo, Rusko rozvráceno revolucí a Rakousko rozbito. ČSR měla však také problémy hospodářské, sociální, správní a obecně politické a ukázalo se, že Masaryk nebyl jen mužem vznešených idejí, ale i politikem rázných činů a nekompromisně přispěl k potlačení komunistického pokusu o převzetí moci.

Masaryk nebyl členem žádné politické strany, byl však představitelem *“hradní politiky”*, kterou podporovali někteří činitelé politických stran a přední žurnalisti, umělci a hlavně Sokol, a většina legionářů.

Hrad měl však také odpůrce – Hlinka, Kramář, Henlein, Stříbrný a komunisty. Přesto byl však všemi respektován a byl ještě zvolen znovu v roce 1920, 1927 a 1934 a u příležitosti Masarykových 80. let byl přijat zákon „T. G. Masaryk se zasloužil o stát“.

Avšak po světové válce nevznikl v Evropě „přátelský vše celek“. Významné státy ovládaly diktatury, které se staly světu a republice osudné.

Kvůli svému věku a špatnému zdraví abdikoval Masaryk předčasně. Na sklonku léta 1937 zemřel v Lánech. Jeho pohřeb se konal 21. Zář 1937.

Já jako jedenáctiletý chlapec jsem se s otcem pohřbu účastnil a viděl, jak většina lidí plakala.

Závěrem lze uvést, že Masaryk byl přesvědčeným stoupencem republiky. Jeho rozsáhlé vzdělání filosofické, historické a sociologické a jeho znalosti cizích zemí a jazyků a pedagogiky a jeho dlouholetá politická zkušenost byly základem jeho osobnosti. Rovněž vysoká morálka, střídání život a v poslední řadě také důstojné vystupování vytvořili v české republice tradici státníka, který pro jeho nástupce bude i dnes nedostižným vzorem.

Tento článek napsal klient DSR pan Doc. Ing. Pohořelý CSc. (v březnu bylo výročí T. G. Masaryka)

Unesli mé letadlo!

Bylo krásné letní odpoledne, modré nebe s bílými obláčky, osmého srpna šedesátého devátého roku. Letěli jsme na pravidelné lince československých aerolinií Praha – Bratislava – Košice. Na tuzemských tratích tehdy létali dvoumotorové Iljušiny IL 14 se třemi členy posádky.

Létal jsem teprve druhý rok u dopravního oddílu, jako druhý pilot. U ČSA jsem pracoval od roku 1950 nejprve jako letecký mechanik a deset roků v oddíle aerotaxi a poprašovací pilot.

Letěli jsme v hladině 1500 m cestovní rychlostí 350 km/h. Po klidném letu, jsme za Brnem zahájili klesání na přistání v Bratislavě. V dálce již byla vidět slovenská atomová elektrárna u Jaslovských Bohunicích. Po průletu slabou vrstvou oblačnosti, byly pod námi temně zelené lesy Karpat. Ve výšce 800 m se ozvala prudká rána do dveří kabiny posádky. Druhou ránou dveře vypadly a za nimi stál urostlý únosce. Hleděli jsme do ústí samopalu „ŠKORPIÓN“, kterým na nás mířil.

Jeho požadavek, abychom otočili a letěli do Norimberku, jsme nemohli splnit, byli jsme již před cílem cesty a měli jsme málo paliva. Po delším dohadování souhlasil s letištěm Vídeň. Navigátor oznámil dispečerovi v Bratislavě, že jsme uneseni a nad letištěm Aspern nás již volal dispečer z letiště Vídeň.

V zadní kabině byli dva kluci, jeden měl rovněž samopal a druhý pistoli. Mířili na čtyřicet cestujících. Únosce se pokoušel na svém kompasu sledovat směr letu. Moc se mu to nedařilo, protože neměl kompas seřízený. Po navázání spojení s letištěm Vídeň jsme byli informováni o podmínkách na letišti a navedeni na dráhu, kde jsme přistáli. Bylo kolem čtvrté odpoledne. Na stojánce kam nás zavedli, nás již čekala rakouská policie a vojenská policie USA. Jako první vstoupili do letadla policisté USA a únosci jim odevzdali zbraně. Poté policisté i únosci vystoupili a i s kufry, které nesli, nastoupili do aut americké policie a odjeli.

Pro cestující byl připraven autobus, který je odvezl do letištní budovy, kde jim zástupce ČSA zařídil malé občerstvení. Do letadla vstoupili tři rakouští policisté, kteří si prohlédli vylomené dveře. Prohlédli letadlo, zda tam nezůstaly nějaké zbraně. Nakonec jsme s nimi vystoupili my a odjeli do kanceláře policie na letišti. Zde jsme byli jednotlivě podrobeni obsáhlému výslechu a sepsání protokolu.

Na letiště se dostavil zástupce československého vyslanectví ve Vídni, který dohlížel na průběh výslechů a hovořil s cestujícími. Můj bratr, který pracoval na vyslanectví, nebyl bohužel v té době ve Vídni.

Letadlo bylo doplněno palivem a byla provedena předletová prohlídka. Z cestujících nikdo nepožádal o azyl a tak kolem osmé hodiny večer jsme i s cestujícími nastoupili do letadla. Po vzletu z Vídně a půlhodinovém letu, jsme konečně dovezli cestující do Bratislavy. Po vystoupení cestujících bylo letadlo opět doplněno a ošetřeno pro let. Po nástupu cestujících jsme odletěli na zbývajícím úseku trati do Košic.

Byla krásná jasná noc a tak jsme po hodinovém letu pod hvězdnou oblohou přistáli v půl jedenácté na letišti v Košicích.

Druhý den ráno jsme v sedm hodin vzlétli na trať Košice – Bratislava – Praha. Na letišti v Praze na nás čekali příslušníci STB, kteří s námi sepsali obsáhlé protokoly. Pak s námi hovořili vedoucí ČSA, kterým jsme podrobně popsali celý průběh únosu.

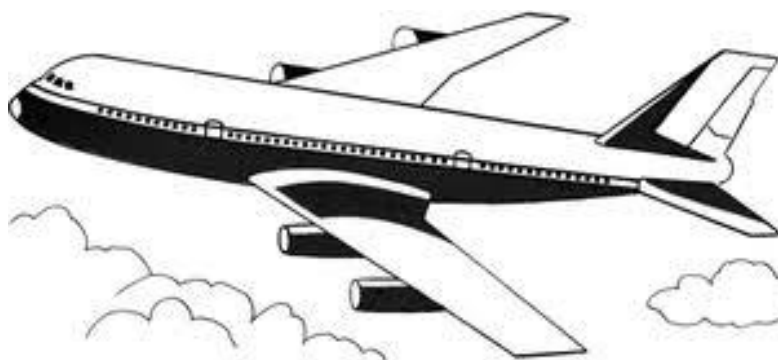
Byly zpevněny dveře posádky ve všech letadlech, doplněny palubní dokumenty o informace o letištích v okolních západních státech. Dále byly doplněny o informace letištních služeb, rozměry a směry přistávacích drah, sestupové postupy apod.

Žel únosy přesto nepřestaly, při jednom únosu do tehdy západního Německa zastřelil únosce kapitána letadla.

Koho jsme to dopravili do Vídně, jsem se dozvěděl až po půl roce. Byl jsem na vojenském cvičení na letišti ve Kbelích, u osmého stíhacího pluku. Mezi různými druhy školení, byla přednáška příslušníka obranného zpravodajství. Mezi jiným vyprávěl o panu plukovníkovi generálního štábu, který i se syny a s velkým množstvím dokumentů ulétl do Vídně. Způsobil velký poplach a problémy, protože pracoval na úseku raketových jednotek tehdejší Varšavské smlouvy. Bylo nutno řadu jednotek přemístit, předělávat operační plány a provádět další změny.

Když jsem panu majorovi OBZ oznámil, že jsem také pana plukovníka pomáhal úspěšně do Vídně dovézt, byl překvapen. Musel jsem podrobně vyprávět celý průběh únosu.

Článek napsal klient DSR pan Šťastný, tehdejší druhý pilot uneseného letadla.

Narozeniny v tomto čtvrtletí

Lednové narozeniny:

Bartošová Dášenska
Havlová Anna
Penčák František
Šmídová Jiřina

Bočková Vlasta
Křížková Jaroslava
Pourová Hana
Zedníková Alena

Brožek Pavel
Ledvina Antonín
Strnadová Věra

Únorové narozeniny:

Lišková Vilma
Weiglová Ludmila

Marková Helena
Zavadilová Dagmar

Vomáčka Miroslav

Březnové narozeniny:

Halamová Anna
Měšťanová Alenka

Leszkovenová Marta

Maximová Alena

Všem oslavencům ještě jednou gratulujeme!!

Udalo se

Nový kroužek keramiky.

V únoru jsme měli první kroužek keramiky, jelikož byl v pondělí odpoledne, tak se zúčastnily pouze dvě statečné dámy. Po týdnu jsme kroužek zkusili dát dopoledne a hned byla účast daleko větší. Klienti u patlání se v hlíně vypadali velmi spokojeně. Některé výrobky si klienti nechali a jiné výrobky budou zdobit chodby DSR.

Bude se sázet.

V březnu byla schůze s klienty ohledně sázení zeleniny a kytiček. Klienti se společně domluvili, co by si přáli na zahrádce mít a už teď se těší na to, až si vše budou moc zasadit a poté i sníst.

Bude se dít

V dubnu, přesněji 11. dubna bude první fotografický kroužek, který již v DSR dlouho nebyl. Doufáme, že klienty osloví a bude jej navštěvovat co nejvíce klientů.

Akce v dubnu.

Úterý 3. dubna – 14:00 h filmový klub (Jak se krotí krokodýli)

Čtvrtek 5. dubna – 14:00 h Univerzita volného času (Praha umělecká)

Pátek 6. dubna – 14:00 h salón krásy (posezení u kávy)

Pondělí 9. dubna – 10:00 h Velikonoční mše

Úterý 10. dubna – 14:00 h hudebně taneční odpoledne

Středa 11. dubna – 10:00 h sportovní dopoledne (s dětmi z MŠ) a v 14:00 h fotografický kroužek

Čtvrtek 12. dubna – 14:00 Univerzita volného času (Světové dějiny)

Pátek 13. dubna – 14:00 h zahradní terapie (první sázení)

Úterý 17. dubna – 14:00 h filmový klub (film na přání klientů)

Středa 18. dubna – 14:00 h biblické příběhy

Čtvrtek 19. dubna – 14:00 h Univerzita volného času (Astronomie)

Pátek 20. dubna – 14:00 h keramika

Pondělí 23. dubna – 14:00 h hudební odpoledne (vystoupení dětí)

Úterý 24. dubna – 14:00 h keramika

Středa 25. dubna – 14:00 h oslava narozenin

Čtvrtek 26. dubna – 14:00 h Univerzita volného času (příroda světa)

Pátek 27. dubna – 14:00 h opékání buřtů

Pondělí 30. dubna – 14:00 h hudebně taneční odpoledne

Tímto bychom chtěli našim klientům poděkovat za účast na kroužcích a akcích v DSR a doufáme, že se stále budeme scházet v takovém počtu jako doposud nebo i ve větším.

Na závěr pár vtipů a poezie

Potkají se dva. Proč jsi tak smutný?, ptá se jeden. AAAle manželka se semnou rozvedla. To já jsem na tom daleko hůř. Já jsem totiž stále ještě ženatý.

Říká žirafa opici: mít takto dlouhý krk je veliká výhoda, každé jídlo i pití si dost dlouho vychutnávám. A opice na to: a už jsi někdy také zvracela?

Potká se koktavý s hrbatým. Kam jdeš ptá se koktavého hrbatý. K k k k k do do kto kto ro ro vi pro ko ko koktavé. Prosím tě vždyť koktáš docela dobře. A ka kam jdeš ty? Já si jdu pro fotografie. No jo to to to a a ale ne ne nezavřeš to album.

Vtipy do novin poskytl klient DSR pan Brožek.

Báseň od klienta zaměstnankyním

Romča a Nellinka, překrásná děvčata,
jedna hezčí než druhá růžová poupata.
Obě jsou šikovné a jsou jako květ,
leckterý kolektiv může závidět.
V pracovním ránu nás všechny shánějí na cvičení.

Ručičky nahoru a pak zase dolů,
zakroutit hlavou a očima,
spočítat prstíčky, zastříhat ušima.
Kouknout se nahoru potom zase dolů,
zadupat nohama, projet prsty vlasy.
A co se pak týče, kopnem si do míče.

A když jsme utahaní, jako ti čoklové,
tak si zazpíváme.
Naše cvičitelky všichni rádi máme.

Básničku složil klient DSR pan Zika (97 let).